
UREĐENJE GRADA I DIVLJA GRADNJA

ODBRANA STAROG JEZGRA ZEMUNA 1999. GODINE

- 263 Građanske inicijative
KUDA IDE ZEMUN?
10. februara održaće se javna tribina građana Zemuna
(Broj 11-12/ decembar 1999.)
- 273 Zašto stručnjaci smatraju da Gospodska ulica
zapravo i nije rekonstruisana PARALELE
(Br. 13/ 2. septembar 2000.)
- 275 Zašto je Trg pobjede po mnogima i "trg urbanističkog poraza"
ZAVETNI KRST - SIMBOL GRADA
(Br. 13/ 2. septembar 2000.)
- 276 Nova vlast suočena sa starim problemom: Kako zaustaviti
divlju gradnju
PRVOMAJSKA ZA PRIMER/POČETAK OD REPA
(Br. 20/ 9.decembar 2000)
- 279 Trg Pobjede u očekivanju zimskih padavina i najavljenih
rušenja bespravnih objekata PROĐE ZIMA BEZ SNEGA
(Br. 24/ 10.f ebruar 2001.)
- 281 Zoran Marčetić, "podinvestitor" spornih objekata na Trgu
pobjede NIKOME NISAM DAO NIKAKVE PARE
(Br. 25/ 24.f ebruar 2001.)
- 283 RUŠENJE KOJIM JE ZAPOČELA NOVA GRADNJA
(Br. 26/ 10.mart 2001)
- 286 Različiti kriterijumi za rušenje bespravnih objekata
NE PO BABU, AL, PO STRIČEVIMA
(Br. 43/ 24. novembar 2001)
- 288 "Hronika" na licu mesta proverila "spisak"
NEŠTO SASVIM PROVIDNO
(Br. 45/ 22. decembar 2001)

- 290 *Staro jezgro Zemuna od 1754. do 2002. godine, posmatrano iz ugla arhitekta Branislava Jovina*
METRO ČUVA VREDNOSTI ZEMUNA
(Br. 59/ 24. avgust 2002)
- 293 *Nasilje nad urbanizmom u glavnom gradu i Zemunu zaslužuje otpor*
Arh. JOVIN TRAŽI IZVINJENJE
(Br. 60/ 7. septembar 2002)
- 294 *Kako život u centru Zemuna može da bude nesnosan*
KOSOVSKA JE ULICA ZA INFARKT
(Br. 89/ 6. decembar 2003.)
- 296 *Došlo je vreme da se građani Zemuna ozbiljnije pozabave saobraćajem u svom gradu*
PODZEMNE GARAŽE, VODE, MAHINACIJE...
(Br. 90/ 13. decembar 2003.)
- 301 **JAVNA RASPRAVA O URBANISTIČKIM PLANOVIMA**

"Hronika" broj 12/ decembar 1999.

Građanske inicijative KUDA IDE ZEMUN?

10. februara održaće se javna tribina građana
Zemuna

Šest meseci posle organizacije prikupljanja potpisa Peticije građana, Odbor saziva javni skup na koji su pozvani građani, udruženja, institucije kulture, sportski klubovi, opštinski odbori svih političkih stranaka, organi vlasti. Tribina će biti održana u Velikoj sali zgrade političkih organizacija u Kosovskoj 9, a salu će obezbediti opštinski odbor SPO.

Ovo će biti drugi pokušaj, posle skoro dve godine, da se raspravlja na teme zaštite grada od bezakonja u urbanizmu i arhitekturi. Da podsetimo, u martu 1998. Savez nezavisnih građana ZA ZEMUN je organizovao Tribinu pod nazivom *Urbanizam kao ogledalo vlasti*. Kada su opštinske vlasti "skužile" šta može da im se desi ispred nosa, već uplaćeni zakup sale su otkazali, a tribina je u prisustvu par desetina građana ipak održana, ali sa skromnim efektima.

Ovog puta namera Odbora je da reprezentativni skup građana Zemuna i celokupnu javnost upozna sa svojim radom i pokrene sve ostale društvene činioce koji su zainteresovani za bolji život u svom gradu, da kroz razgovor, diskusiju, dođu do zajednički definisanih ciljeva i formi delovanja.

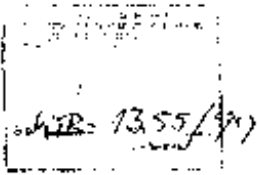
Dometi angažmana Odbora su svakako ograničeni tematski i teritorijalno, ali ono što je najvažniji rezultat dosadašnjih akcija ovog Odbora svakako je razbijanje barijera straha i osećanja nemoći koji se građanima nameću represivnom politikom. Oslobođanjem građana, pojedinaca, udruženja i organizacija da javno iskazuju svoja mišljenja napraviće se neophodan korak ka njihovom uključivanju u javni život.

Apelu Odbora odazvali su se istaknuti pojedinci, predsednik Srpske akademije nauka i umetnosti, javne ličnosti, autoriteti iz struke i institucija sistema. Takođe, apelu su se odazvali i opštinski odbori svih političkih stranaka opozicije u Zemunu. Još tokom potpisivanja peticije na ulicama Zemuna manifestovana je opšta saglasnost građana da je njihov grad ugrožen zbog nepoštovanja zakona. Čak i građani simpatizeri stranaka na vlasti su potpisivali peticiju pokazujući da su pre svega Zemunci, da je interes grada iznad interesa partijskih vlastodržaca.

Tribina 10. februara će biti prilika za okupljanje svih pozitivnih snaga u našem gradu koje žele da se živi u mnogo boljim i pravednijim uslovima, koje u prvi plan ističu afirmativni odnos ZA svoj grad, ZA ZEMUN, nasuprot dosadašnje prakse RATA SVIH PROTIV SVIH koja je za ovih deset godina donosila samo zlo i patnju običnim građanima.

Odbor za zaštitu Starog jezgra KRIVIČNA PRIJAVA

Najnovijom gradnjom u dvorištu Magistrata i iza Robne kuće, nastavljeno je siledžijstvo i degradacija, ponižavanje građana Zemuna, ali i državnih institucija, Zavoda za zaštitu spomenika kulture, Ministarstva građevina, Krivična prijava Odbora za zaštitu starog jezgra javnom tužilaštvu IV opštinskog suda predata je 2.decembra, a predmet se nalazi kod zamenika Javnog tužioca Dušana Simića.

<p>ОДБОР ЗА ЗАШТИТУ СТАРОГ ЈЕЗГРА ЗЕМУНА ОДБОР ЗА ЗАШТИТУ СТАРОГ ЈЕЗГРА ЗЕМУНА Залин, Караџићина 17 Тел: (064) 111 6412</p>	
<p>у Земуну 02.12.1999</p>	
<p>IV ОПШТИНСКИ СУД ОПШТИНСКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО Нови Београд</p>	
<p>KRIVIČNA PRIJAVA</p>	
<p>Имајући још увек наду да постоји минимално грађанско самосвесно, паметно и енергично обраћамо се Вама са информацијом коју се односи на нашу надлежност поводом случаја бесправне градње на Тргу Слободе у Земуну.</p>	
<p>У питању је физички некретно право и то Закон о културним добрима (чл.89, 100, 101 и 103) и Закон о изградњи објекта (чл.24), дакле злоупотреба службеног положаја од стране чланова Општине Земун.</p>	
<p>Старо језро Земуну је Решеним Завода за заштиту споменика културе из 1986. године и одлуком Скупштине СР РСР-ице из 1979. године проглашено за културно добро од великог значаја за Републику.</p>	
<p>Према одредбама Показујући значаја Општине Земун није надлежна да доје дозволе за градњу у подручју старог језгра - за то је надлежно Министарство грађевина уз прибављању сагласности и упуће Земуну за заштиту споменика културе.</p>	
<p>Општина Земун је за подизање својих угледних права градње на овом подручју и издвинула дозволи. Последњи такав случај је уступило прва за градњу Трговног центра у дворишту Магистрата за 3.500 000 динара инвеститору Драјану Сбрјанлићу из Београда, Булеварка 47.</p>	
<p>Завод за заштиту споменика култура је у складу са својим надлежностима из Закона издао Решење о обустави градње. Последњи издао је у складу са својим надлежностима из Закона издао Решење о обустави градње у дворишту Магистрата. Такође решење је издала и државна инспекција Министарства грађевина. Општински органи и инвеститори се због неће објављивати и настављали су градњу, чак су отвореним изјавили да се неће одустати.</p>	
<p>Грађани Земуну су основали Оdbор за заштиту старог језгра који је на улицама прикупио око 3 000 потписа потписе грађана. Јавно су се тим поводом изјавили и јермени подршку Удружење добитника Београда, организација Света поста, председник САНУ Драјан Медведић, директори градоначелства и републичког завода за заштиту споменика.</p>	
<p>Одлучено да је неопходно да се и тужилаштво укључи у овај случај који је у односу на овакво обимно кршење закона, само и државних институција система, а не само од Министарства и Завода за заштиту до Правосуђа. Очекујемо од Вас да покренете истражну јединицу у складу са важећим уставним обавезама заштите функционисања државе и њених институција.</p>	

На лепом плавом Дунави На лепом плавом Дунави
На лепом плавом Дунави *На лепом плавом Дунави*
На лепом плавом Дунави На лепом плавом Дунави

ХРОНИКА КУЛТУРНОГ ЖИВОТА ЗА ЗЕМУН

БРОЈ 4

у Земуну 5. маја 1999.

Цена 5 динара

Фотографија: Александар Дабровић

Бомбе су и у нашим прозорима. Када је 1996. године земунски сликар Мирослав Д. Савић своје дело изложио у галерији тадашње сцене Народног позоришта у Земуну, током трајања Фестивала монодраме, сигурно се није поводио за дневно пропагандним потребама. Ово дело је још тада настао као крик, као протест, као опомена. После изложбе, овај асемблаж великих димензија пао је у заборав и нашао је уточиште у скромним канцеларијама барака у Задргарској улици. Разбијени прозори наше свакодневнице враћају на ликовну позорницу ово уметничко дело које многи нису хтели да читају онда када је за све још било времена

Позори у Улици Галина према путу, Комашице БВ
 ©: Марко Драго (Београд/Београд)

У ОВОМ БРОЈУ

Бомбардовање градова
 ЗАТИРАЊЕ ИДЕПТИТЕТА НАРОДА
 РУШЕЊЕ СТАРОГ ЗЕМУНА
 АПЕЛ КЛУБА МАТИЧНЕ КУЛТУРЕ

150 година Земунске штампе
 ЗЕМУН ЈЕ БИО ПРВИ КОРАК У
 ЕВРОПУ Конференција за штампу у
 Вуковој задужбини

Разговор с поводом
 ИНТЕРВЈУ СА ДЕЈАНОМ
 МЕДАКОВИЋЕМ, председником
 САНУ

Ликовни живот
 ФОТОГРАФИЈЕ МАРИА БРАЛИЋА
 СЛИКЕ АЛЕКСАНДРА НИКОЛИЋА
 БАТИК АЊЕ ЗАПОЉСКАЈЕ
 ДЕЧИЈЕ ПОРУКЕ КРЕДОМ
 СЛИКАРСКА ГЕРИЛА
 АНТИКУЛТУРА

Из културне историје
 ПОЗОРИШНИ ЖИВОТ У ЗЕМУНУ

Земунско позориште
 ХРАБРИ ПИНОКИО ЗА ДЕЦУ У
 СКЛОНИШТИМА

Наши суграђани
 АЛЕКСАНДАР ВУЈИЋ У ЕВРОПИ

Нове књиге
 ДУБОВАЧКО МАЛО ВЕТЕ О СРБИЈИ

Земунски међународни салон
 карикатуре
 ПОДРШКА КАРИКАТУРИСТА ИЗ
 СВЕТА

Земунска периодика
 НОВИ БРОЈЕВИ ЧАСОПИСА
 ПИСМО И КАРТ

175 година рођења
 Бранка Радичевића
 БРАНКОВ ТРГ ЈЕ
 НАШЕ ОГЛЕДАЛО
 АМАТЕРИ БРАНКА РАДИЧЕВИЋА
 ТАМБУРАШИ СА ДУНАВА

На лепом плавом Дунави На лепом плавом Дунави
 На лепом плавом Дунави На лепом плавом Дунави
 На лепом плавом Дунави На лепом плавом Дунави

ХРОНИКА КУЛТУРНОГ ЖИВОТА

ЗА ЗЕМУН

БРОЈ 5

у Земуну 10. јуна 1999.

Цена 5 динара

ЈЕДАН ДАН БЕЗ СУНЦА
 назив је слике Александра
 Луковића (уље на платну,
 100x100) настале 1998.
 године. Повод за њено
 објављивање у трећем рат-
 ном броју наше Хронике је
 тај што је однедавно постала
 део колекције Галерије 107.
 Оно што ће ово уметничко
 дело издвојити у опусу
 његовог аутора јесте управо
 антиципација наше ратне
 стварности и рушења... Уз
 рад М.Д.Савића који смо
 објавили у прошлом броју и
 ова слика говори о сензи-
 билитету уметника којем
 понекад треба више веровати
 него олако датим обећањима
 политичара

У ОВОМ БРОЈУ

ЗАВЕЛЕЖЕНО У МАЈУ
 Ратна променада на кеју
 Пуба Земунац
 Витрогасци чувају културну баштину
 Премијера у Пинокију
Музичко склопиште
 Target пројект

КОНЦЕРТИ У МАДЛЕНИАНУМУ
Уметност против рата
 Хор Обилић

Концерти гудача
 Гудачки оркестар Душан Скворан
 Гудачи Светог Ђорђа.

Одговор с поводом
 Сцена Народног позоришта у
 Земуну 1969-1999.

Интервју са Петром Зецом
 Само да прође овај рат

Ликовни живот
Изложбе: Милан Саблић, Милан
 Јовановић, Хиландарска колонија
Земунска периодика
 Ликовни живот 77/78

Из културне историје
 Историја библиотекарства

Документи
 Библиотека Јован Поповић проме-
 нила име у „Свети Сава“

НАШИ СУТРАЊАНИ У СВЕТУ
 Земунски хакиу у Јапану

Земун се и овако воли
 О крсту има ко да брине

Нове књиге
 О позоришним пословима и
 велицинама

ЦРКВЕНИ ЖИВОТ
 Патријарх Павле у Земуну

Споменици културе
 Железничка школа

175 год. рођења Бранка Радичевића
 Био једном једно друштво
 Архива у контејнеру

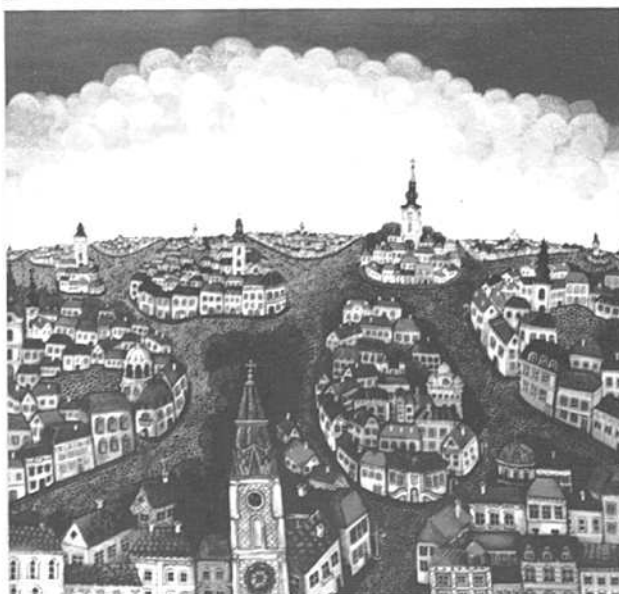
Иасковна страна „Баник“, 25. мај 1999.

На лепом плавој Дунави На лепом плавој Дунави
На лепом плавој Дунави
На лепом плавој Дунави На лепом плавој Дунави

ХРОНИКА КУЛТУРНОГ ЖИВОТА

БРОЈ 6/7 у Земуну 11. августа 1999. Цена 5 динара

ЗА ЗЕМУН

МОЈ ЗЕМУН

назив је слике Гордане Ђурић (уље на платну, 115x115) настале у данима недавног рата. Ова слика је на 9. Бијеналу наивне уметности недавно одржаном у Јагодини награђена посебним признањем.

Уз завијање сирена и тужаву бомбардовања Гордана Ђурић се бранила од зла стварајући лирску визију нашег града, невину и идиличну. У стварности, архитектонски склад и урбанистичку лепоту Земуна под окриљем ратне опасности и НАТО бомбардера тешко су оштетили креатори Новог урбанистичког поретка чији је мото „склепај и наплати“.

После рата

ПОЛИТИКА РАТА КАО АНТИКУЛТУРНИ ЧИН

Објава ратног стања задесила је ову Хронику у моменту када је припреман 3. број. Истог дана када је одштампан 5. број, после три месеца, објављен је прекиа бомбардовања. Судбина овог подухвата из културе била је у самом почетку одређена и условљена ратним условима и неизвесношћу. Од 5 бројева, три су била ратна.

Периоди рата су периоди рушења, периоди антикултуре. Опстанак ове новине у тим условима био је пресудан за њен даљи опстанак, јер је она између осталог, покренута управо због тренда антикултуре израженог у нашој средини, локалној и глобалној, не само у последњих пар година, него у целој минулој деценији.

Подрица коју сам добио од појединца и институција, од грађана и културних посленика, мотивисала ме је да не станем на самом почетку, да уз завијање сирена и грмљавину авиона и тужаву детонација забележим бар један сегмент друштвеног живота овог града.

При томе, трудио сам се да се огрдим од пропагандне приземности и лажног патриотског заноса. Настајао сам да и у тим околностима, ратних уреда и сумњичења издајника, осим хроничарског бележења, укажем на бесмисленост врсте политике која је усмерена против грађана, против њихове не само садашњости, него и прошлости и будућности. Против две политике које су преко леђа недужних грађана истеривале своје твароглаве и по цивилизацијске тековине погубне политичке концепције.

Увек истичемо да је култура неговање - заштита и развијање материјалне и духовне баштине. Отпор према политици која угрожава наслеђено и спутава његов развој, није бављење политиком, то је пре свега културан, а затим и дубоко морални чин. Због тога, будући да је ова новина за културу преживела овакав рат, имамо пуно право да и у оваквом миту настави отпор и брани културу па макар то некоем лично и на политику.

Уредник

На лепом плавом Дунави На лепом плавом Дунаву
На лепом плавом Дунави На лепом плавом Дунаву
На лепом плавом Дунави На лепом плавом Дунаву

ХРОНИКА КУЛТУРНОГ ЖИВОТА

ЗА ЗЕМУН

БРОЈ 8/9 у Земуну 11.ОКТОБРА 1999. Цена 5 динара

БОРБА ЗА ЗЕМУН

После објављивања рубрике у прошлом броју наше Хронике о бесправној градњи на Тргу победе, уследило је саопштење Клуба матичне културе, а затим бројни текстови у свим дневним новинама, прилози на програмима радија и телевизије. Уследило је потписивање петиције грађана Земунa са захтевом да се примени Закон о културним добрима. Под притиском јавног мњења Завод за заштиту споменика културе града и Министарство грађевина издале су решења о обустави радова, односно о рушењу дивље градње на сред овог Земунског трга, најстаријег у Београду. Као одговор на све то, као нови изазов грађанима, изазов целокупној јавности, изазов државним органима и влади тзв. народног јединства, на тргу иза Крста радови су крајем септембра настављени изградњом четвртог објекта...

У ОВОМ БРОЈУ

- Забележено
- У АВГУСТУ И СЕПТЕМБРУ
- 2-5
- Rock&roll за Земун
- ПОВРАТАК У ШЕЗДЕСЕТЕ
- 5
- Годишња скупштина
- Клуба матичне културе
- ИЗБОРИ У ФЕБРУАРУ
- 5
- Заштита културног наслеђа
- СЛОБОДА ЗА ТРГ ПОБЕДЕ
- 6-7
- Ликовни живот
- ЈАЛЕ У ГАЛЕРИЈИ 107
- 9
- Земунска периодика
- Нови бројеви часописа
- ЛИКОВНИ ЖИВОТ, КАРТ
- ПИСМО, КВАДАРТ
- 10
- Интерју
- ПРЕДРАГ БРАЦА ОГЊЕНОВИЋ
- 11
- Библиотека Свети Сава
- ИЗНЕВЕРЕНА ОЧЕКИВАЊА
- 12
- Земунска друштва
- И ГОЛУБОВИ ЛЕТЕ ЗА ЗЕМУН
- 12
- Знаменити Земунци
- ЈОСИП КУЛУЊИЋ
- Сећање на ПУБУ
- 13
- Из историје града
- САВА ШУМАНОВИЋ У ЗЕМУНУ
- ДРУШТВА ЗА ЧУВАЊЕ ЗЕМУНА
- 14
- Земунске улице
- УЛИЦА КАПЕТАНА
- РАДИЧА ПЕТРОВИЋА
- 12
- Нове књиге
- ДЕТИЊИМ ТРАГОВИМА
- ЧОВЕЧАНСТВА
- БИБЛИОТЕКА НЕР МИЦВА
- 15
- Завичајни музеј
- ДАЛЕКО ОД ОЧИЈУ ДАЛЕКО ОД
- ЗНАЊА
- 15

КЛУБ МАТИЧНЕ КУЛТУРЕ ЗЕМУНА

ОДБОР ЗА ЗАШТИТУ СТАРОГ ЈЕЗГРА ЗЕМУНА
Земун, Караматина 17 Тел: (064) 111 6412

у Земуноу, 06. октобра 1999.године

МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Министар
Жељко Симић

Поштовани господине

Скупштина Клуба матичне културе Земуна на свом редовном годишњем заседању одржаном 27. септембра усвојила је једногласно документ АПЕЛ ЗА ЗАШТИТУ СТАРОГ ЈЕЗГРА ЗЕМУНА који Вам шаљемо у прилогу.

Апел упућујемо: Влади Републике Србије, Министарству културе, Министарству за урбанизам просторно планирање и грађевинарство, Министарству правосуђа, Српској академији наука и уметности, Заводу за заштиту споменика културе града Београда, Републичком заводу за заштиту споменика културе и Урбанистичком заводу града Београда, као и свим политичким организацијама које делују на територији Општине Земун..

Позивамо све наведене установе, њихове руководиоце, научне раднике и стручњаке, јавне личности, као и све појединце, да јавно осуде урбанистичку праксу земуних општинских власти и затраже обуставу свих радова и примену Закона о културним добрима.

Ако наш апел успе да пробуди успаване савести, ако успемо да добијемо подршку за наш скромни захтев да се сачува град, да се поштују и примењују закони, да се одбрани ауторитет институција система, да функционише држава, ако успемо да Тргу победе вратимо његова својства трга, онда наш апел неће бити вапај, узалудни крик, него ће бити почетак суштинских промена, које све нас грађане, без обзира на политичка опредељења, могу извести из моралне кризе и материјалне беде у којој се налазимо.

Поштујући углед функције коју обављате, имајући у виду надлежност Вашег министарства у овом случају (Члан 126 Закона о културним добрима) очекујемо и од Вас јавни одговор на нашу иницијативу.

Примите изразе нашег уважавања

Грађани Земуна, чланови Одбора

Петар Аливојводић
економиста

Ђорђе Недељковић
адвокат

Драгутин Балабан
пропагандиста

Марија Обрадовић
историчар

Слободан Бибић
архитекта

Јелена Тишма Петровић
историчар уметности

Александра Дабижић
историчар уметности

Љубомир Ранков
графичар

Љубомир Димић
историчар

Ђорђе Седлар
економиста

Бошко Ђуричиновић
историчар уметности

Драган Стојковић
новинар/секретар одбора

Владимир Марковић
композитор

Томислав Трбојевић
урбаниста

Јован Мандић
електроничкењар

Иван Чоловић
етнолог

Заштита културног наслеђа

ПОРАЗ НА ТРГУ ПОБЕДЕ

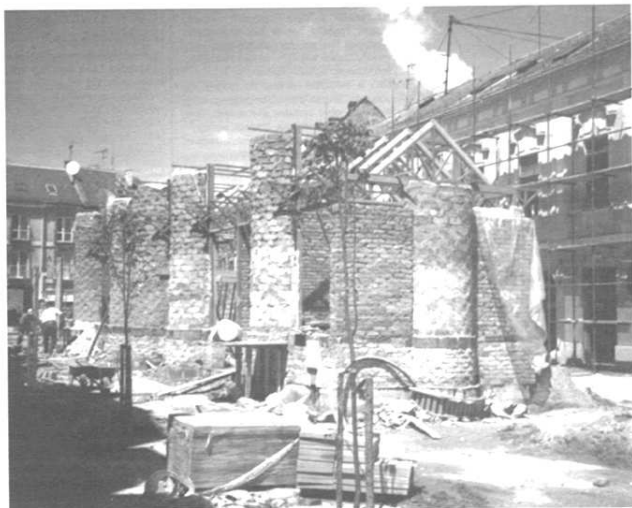
Старо Језгро Земуна је урбанистичка и амбијентална целина која је проглашена за посебан друштвени интерес и која је, као целина под заштитом државе. На овом простору, на Тргу победе, током Јула догодио се архитектонски, урбанистички, културни и политички скандал. Трг победе је претворен у Трг урбанистичког пораза. Када су грађани већ поверовали да ће општинска власт коначно пристожно уредити бар један део града, на простору иза Крста саграђено је архитектонско чудовиште новокомпонованог пословног простора на јавним површинама, које за овај град има погубније последице од НАТО бомбардовања.

Све је почело безазлено. Сланин изгледа. Мајстрата у фебруару је наговестио само реконструкцију фасада

Средином марта разрован је коловоз и посечена су стаба. Почетком рата овај призор је за неупућене деловао као последица бомбардовања.

ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ ГРАДА БЕОГРАДА

ПОВОДОМ ГРАЂЕВИНСКИХ РАДОВА НА ТРГУ ПОБЕДЕ:

„Увидом на лицу места у целокупну документацију од стране стручне службе Завода за заштиту споменика културе града Београда, утврђено је да се на Тргу победе у Земуњу изводе грађевински радови без конзерваторских услова и сагласности на пројекат и документацију овог Завода“

УПУТИО ЈЕ 14. АПРИЛА

МИНИСТАРСТВУ ГРАЂЕВИНА

РЕПУБЛИЧКОМ ЗАВОДУ ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ

ДОПИС У КОЈЕМ СЕ ТРАЖИ ДА ОВЕ ИНСТИТУЦИЈЕ ПРЕДУЗМУ МЕРЕ У ОКВИРУ СВОЈИХ НАДЛЕЖНОСТИ

ГРАЂЕВИНСКОЈ ИНСПЕКЦИЈИ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
СЕКРЕТАРИЈАТУ ЗА ИМОВИНСКО ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ СКУПШТИНЕ ГРАДА
ЗАХТЕВ ДА СЕ ПОД ХИТНО ИЗВРШИ ОБУСТАВА РАДОВА

ИЗОСТАЛА ЈЕ ИНТЕРВЕНЦИЈА НАДЛЕЖНИХ ДРЖАВНИХ ОРГАНА И ИНСТИТУЦИЈА,
А ПОСЛЕ ОВИХ ЗАХТЕВА УСЛЕДИЛА ЈЕ ГРАЂЊА БЕСПРАВНИХ ОБЈЕКТА

Заветни крст подигнут у славу правосавља 1863.године. Утврђен је субог немарног односа извођача радова.

ДОКУМЕНТИ

САОПШТЕЊЕ КЛУБА МАТИЧНЕ КУЛТУРЕ

После објављивања прилога у прошлом броју наше Хронике, Управни одбор Клуба матичне културе је на седници одржаној 16. августа усвојио Саопштење за јавност:

Један од тргова у старом језгру Земунa је Трг победе. Део је старог римског Таурунума и извесно је да је његов јужни крај био на линији јужне границе агломерације насеља све до првих деценија XVIII века. Од тада је оформљен Трг у данашњем облику са проширењем Ул. Господској. Првобитни грађевински фонд је обновљен и постојећи објекти грађени су од краја поменутог, највећим делом у току XIX века, па до почетка нашег столећа, изумицајући стамбenu вишеспратну (бр.5-7) која је на плацу порушених приземница подигнута 1961. године.

На Тргу се налази 13 зграда административних (Општина), стамбено пословних и стамбених. Оне, осим три devastиране приземнице имају културноисторијску, архитектонску и амбијенталну вредност. Две стамбене једносpratнице су уписане у регистар споменика културе док је за остале у циљу заштите предвиђен строжи конзерваторски поступак.

Грађевинском фонду припада и стилски заветни крст са заштитном оградом који је „земунски син“ Лазар Урошевић 1863. г. подигао „у славу божију и у знак љубави ко православној и једнородној браћи српској“.

Посебно треба нагласити да се на Тргу преко 200 година налазе зграде градске управе. Садашња зграда Скупштине општине Земун симбиоза је неоренесансне зграде из 1886. (оштећене бомбардовањем 1944) и њене реконструкције (1946-1949) кад је проширен и дограђен спрат. Из ових разлога Трг је до нашег времена називан већинички или Магистратски. На Тргу се налази и једносpratна зграда апотекара Трешчика из 1828. Која подеља на рад првих апотека у граду. О чувању ове целине размишљало се почетком 90-тих година, и предлагано је да се Трг реконструкцијом претвори у миран кутак са кулама за одмор.

Од 1998. г. општинске власти су почеле уређивање фасаде Новог Магистрата које је настављено ове године тако да су обновљене фасаде свих објеката. У исто време, 1999. реконструкције се Трг у целини. Дрворед је замењен новим, скинута је постојећа асфалтна пресвлака и Трг је попљочан. Међутим, грађане је изненадило да се на средину трга подижу непримерени објекти од чврстог материјала и великих димензија, који нарушавају изглед и визуру Трга у целини, чиме су поништене вредности ове амбијенталне целине.

Клуб матичне културе и грађани Земунa улажу protest против нарушавања урбанистичког и споменичког идентитета Старог језгра Земунa, које је заштитиено и проглашено за културно историјску целину од великог значаја за Републику. Апелујемо на надлежне институције система да поступе у свему према својој надлежности и струковна удружења архитеката, урбаниста и историчара, како бисмо очували споменичке вредности јединственог старог градског језгра на подручју Београда.

Коментар

УРБАНИЗАМ ЈЕ ОГЛЕДАЛО ВЛАСИ

После савезничких бомбардовања 1944.године, град Земун је доживео још неколико разарања. Када су поједини објекти у питању не смејемо заборавити рушене куле на Мухару (1937) у којој је живео песник Бранко Радичевић и на чијем месту се данас налази запуштени јавни клозет, рушене катедралне цркве на углу Првомајске и Херцеговачке улице и рушене старе железничке станице. Срушен је Дом културе у парку поред гимназије да би огромне паре биле уложене у Дом Пини. Масовно рушење је извршено у првој половини седамдесетих на простору данашњег насеља Сава Ковачевић. Изграђено је и пет двадесетосpratних соитера на Кеју који су променили - уништили визуру града.

У последње две године Земун је претворен у масовно градилиште, али, можемо слободно рећи да су ефекти такве градње веома слични резултатима претходних рушења. Овог пута, зиданњем, порушени су законски прописи, а у блато је бацана читава једна професија - школовани архитекте, урбанисти, њихове велике и скупе институције забезбедиле посмртнају земунско урбанистичко чудо. Уарујења архитеката Београда и Србије су ћутала.

Као што су у политици масовни инжењери људских душа, тако су урбанисти архитекте највећ животни окурљени. Врло често урбанизам и идеологија налазе заједничку тачку у ставу да они најбоље знају шта је добро за грађане и по сваку цену желе да их усреће. У том мисионарском пројекту често нису важне жртве. Грађани и њихови градови су материјал за остварење идеја ових провољешеника који изграђују нова.

Спрега урбанистичке и политичке мафије одавно је опште место које је ембарирано чак и у треперавојем филмовима, а ситуације и забубљениви у стурну одевку су били маргинализовани док су се одвијале границанне маљверзације.

Живота енергија становништва са финансијским потенцијалом и преудимљивошћу била је годинама спутавана и уместо да буде усмерено ангажована, она је рестриктивношћу одбавиана. Уместо урбанизоване приватне стамбене и пословне грање и доградње створени су мртви капитали - вишенакша насеља у природи или у замкнућу.

У старом језгру Земунa годинама није било могуће променити прозор или поправити кров због савременог пуританског селмиа и одсуства смисла за својотелне потребе грађана.

После дугогодишњег спутавања, доаском нове власти у Општини Земун, почев од 1997.године, дошло је до масовне индивидуалне градње на свили слободним просторима: јавним површинама, травњацима, шеталишту земунског кеја, на пошпривредном земљишту, земљишту предвиђеном за саобраћајнице. Распродају ових парцела извршила је општина, а грађани је корист моментално започела, без икаквог плана, без пројекта, урбанистичких услова и дозвола. Током првих десет месеци 1997. године све инсталације, општинске, градске и републиканске су ћутале и уместо да се ова поља стречава у наставку, одмах када су постављени темељи, први конкретни потези су учињени у току изборне кампање. Бруталним рушењем три објекта у Старом језгру, тек када су они завршени. И ту се стало.

Одговорност у овој замршеној ситуацији треба да преузму они који су дозволили да до тога дође, а сразмерно најмању кривицу носе они који су звани и уложени свјој капилци. Питање је да ли је мудро и оправдано да они носе и сас терет. Наравно, у најгорем положају су они који су зидали чак и без општинског саобраћаја. Али, они крију се илким аранжман са општем и оцакују решења имају право да захтевају обавештење од оних ко их је дозвољено и зваљали.

У сваком случају, једина корист која се у овом моменту може извући треба да буде поука учесницима: градитељи-ма, општински и државни органи, ДА ПОСТОЈИ УРБАНИЗАМ И ДА ГРАД НИЈЕ ЛЕДИНА НА ДИВЉЕМ ЗАПАДУ КОЈУ ТРЕБА ОСВОЈИТИ И ИЗГРАДИТИ У СВОМ ТРЕЋИНОМ И АДИЊОМ ИТЕПРЕЋА. У граду све што се данас сазида одређује његов лик и начин живота чак столица година унапред.

Драган Стојковић

Заштита културног наслеђа

СЛОБОДА ЗА
ТРГ ПОБЕДЕ

Настава се агресија на Старо Језгро Земуна

ШТА ЈЕ
СЛЕДЕЋЕ?

За 3.5 милиона излиштираан простор за изградњу тржно-пословног центра у дворишту Магистрата

По истом сценарију као за Трг победе, ЗИПС је, како пише у 83 броју Земунских новина, обавио лиценцију за изградњу у срцу старог језгра Земуна, на простору игралишта „Старог суда“ и некадашње летње биоскопске баште.

Прихваћена је понуда Дејана Обрадовића из Билеће у износу бр. 47 у Београду. За уступање права на грађну, он ће платити Општини 3.500.000 (3,5 милиона) динара. Наизглед, за неупућене грађане, и саме учеснике у лиценцији, све изгледа легално: јавни конкурс, лиценција, уговори, грађевинска дозвола коју издаје Општина.

Оно што општинари желе да сакрију од учесника у лиценцији јесте, да ови људи намеравају за издавање грађевинских дозвола на подручју Старог језгра Земуна, јер је то подручје проглашено за културно добро од великог значаја. Због тога, **надлежно је само Министарство грађевина**, које дозволу може дати на основу решена надлежног завода за заштиту споменика културе. То је регулисано и Законом о изградњи објеката, у члану 24.

Будући да Општинске власти уступају права која немају, очигледно је да се ради о превари. Преварени су пре свега инвеститори чији објекти су и пре почетка градње, већ предајени за рушење. Због тога, инвеститори би могли да покрену судски поступак против Општине Земуна, јер их је ова доvelа у заблуду и навела на противправне радње. То би био најправеднији исход, ове малверзије и преваре.

М.Т.

ОСНОВАН ОДБОР
ГРАЂАНА ЗА
ЗАШТИТУ СТАРОГ
ЈЕЗГРА ЗЕМУНА

Грађани Земуна су се сами организовали у покушају да пружи отпор урбанистичком насиљу и заштите свој град. Клуб матичне културе прихватио овај одбор у свој састав.

Иницијативни одбор грађана који је организовао потписивање петиције проширен је и сада броји двадесетак чланова, међу којима већину чине историчари уметности, историчари, архитекте. На својој седници одржаној 16. септембра, Управни одбор Клуба МК Земуна је донео одлуку о приману овог Одбора под окриле Клуба.

ПЕТИЦИЈА
ГРАЂАНА

Одбор за заштиту старог језгра Земуна је током три викенда, за пет дана, на уличним пунктовима прикупио око 2000 потписа захтева Министарству грађевина да примени члан 103 Закона о културним добрима поводом дивље градње на Тргу победе.

Највећи успех ове акције није само у томе што су неке установе пробужене из сна и „натеране“ да поступе према закону. Успех је што су се грађани Земуна ујединили и потписивали петицију без обзира на своја политичка и страначка опредељења - међу потписивачима су били и „радикали“ и „социјалисти“, и „демократе“, и „словини“, и што је најважније, и они који од сада, како сами кажу, нису ништа потписивали.

Медијски, овај случај са појединачном пажњом пратила је сва дневна штампа, од „Политике“ и „Експреса“ до „Данаса“ и „Гласа“, а Општини Земуна је радио програм „202“ доделимо тзв. „Црни грам при“.

ЋА МАРКОВИЋ:

Породица Марковић је власник ове куће још од 1860. године, а мој свекер Петар Марковић је био Градоначелник Земуна. Жалим што је трг испод наших прозора нестао са овим зеленилом и свим оном што га је красило од када га памтим. Уместо тога направљено је нешто као онај „Градић Петром“ на Чубури.

ЈАВНА ТИША ПЕТРОВИЋ: Неповратно је уништена аутентична хрстова старолија на згради Магистрата и замењена пластичном конструкцијом. Гале је драгоцена калија на колском пролазу? Армирано бетонски „киоски“ који су никли на Тргу су скалмерили са немогућим архитектонско урбанистичким елементима. То је нечуљна дрскост овог архитекте који сноси моралну и професионалну одговорност.

Они који ово чине нашем граду су велики игноранти који признају само силу новца и грабеж; уништавају баштину, вредности и достигнућа, и својим нечасним поступцима чине насиље над историјом.

Иван Чоловић: Ова ваша Петиција је акција која је за мене важна из два разлога. Прво, видим да грађани имају поверене у иницијативу какав је ова ваша и да разумем зашто је потребно да једна таква иницијатива постоји. Друго, имам утисак да овако организован протест грађана не оставља равнодушном ни власт. Било би одлично да грађани у овом случају победе и да натерају надлежне да наредом рушење незаконито подигнутог објекта. То би натерало и многе скепнике да почну да уважавају грађанске иницијативе и организовање и да верују да оне могу да буду не само ствар савести него и ефикасно средство политичке борбе.

СЛОБОДАН МИЛЕУСИЋ: Грађанин сам Земуна, рођен сам у овом граду и поводом ове дивље градње на Тргу победе хтео бих да изјавим да стоећима ово језгро није дирано, а откад је дошла ова нова власт све је у овом граду пошло наопако. Објекти су пре свега ружни у овом амбијенту, и ја не познајем никога коме се ово допада. То са архитектуром нема везе.

фото: Хроника

6 На ледом плавом Дунаву -- На јером плавом Дунаву

ХРОНИКА КУЛТУРНОГ ЖИВОТА ЗА ЗЕМУН

"Hronika" broj 13/ 2. septembar 2000.

Paralele

ZAŠTO STRUČNJACI SMATRAJU DA GOSPODSKA ULICA ZAPRAVO I NIJE REKONSTRUISANA

Centar starog gradskog jezgra nije livada. Gospodska ulica u Zemunu popločana je istim materijalom kao i šetalšte Tržnog centra na Ilidži kod Sarajeva. Nekako u isto vreme, tokom prošle 1999. godine, napravljene su pešačke zone na Trgu pobeđe u Zemunu i kod tramvajske okretnice na Ilidži (kanton Sarajevo, u Federaciji BiH). Ne znamo kako, ali dogodilo se da su za popločavanje ova dva prostora upotrebene identične betonske ploče, istog materijala i dizajna, najverovatnije i od istog proizvođača. Ovim činom je podjednako vrednovana jedna ilidžanska poljana i centar grada koji je star više od 250 godina. I to ne bilo kog grada - već Zemuna, jednog od najznačajnijih kulturnih središta srpskog naroda u 18. i 19. veku.

Dugogodišnja želja Zemunaca bila je da se Gospodska ulica rekonstruiše i pretvori u pešačku zonu. Ali, kako je to izvedeno? Rekonstrukcija neke ulice pretpostavlja veoma složen posao, u kojem je popločavanje poslednja faza. Rekonstrukcija, smatraju stručnjaci, zahvata i sve ono što je u ulici ispod zemlje - dakle vodovod, kanalizaciju, električne i telefonske vodove. Ukoliko se dugoročno planira, mora se predvideti i gasifikacija, kako bi se jednog dana potpuno eliminisalo grejanje na čvrsta i tečna goriva. Ova podzemna infrastruktura pri rekonstrukciji zahteva temeljitu proveru i zamenu, što ovom prilikom nije učinjeno.

Svako arhitektonsko i urbanističko rešenje, posebno ovako značajnog gradskog prostora, zahteva javni konkurs, a kad su u pitanju celine od kulturnog i istorijskog značaja, takav konkurs je najčešće i - međunarodni. Često je potrebno i godinu dana stručne analize i rasprave da bi se odabrala najbolja rešenja, pri čemu je odluka o vrsti ploča, njihovom materijalu i izgledu, jedna od najosetljivijih. O takvim pitanjima se u svetu, osim stručnjaka, konsultuju i građani koji tu žive.

Zato Zemuncima ne može biti svejedno kakve ploče mogu biti postavljene u ulici staroj dva i po veka. Sigurno je da to ne mogu biti, na primer, kamene ploče, jer su one karakteristične za mediteransko podneblje. Vojvođanskoj ravnici primerena je opeka, tako da je rešenje ju slučaju zemunske Gospodske ulice možda trebalo tražiti u tom pravcu.

Na žalost, sve to nije učinjeno, već su radovi izvedeni "ekspresno" i "kvalitetno". "Ekspresno", jer se čitava "rekonstrukcija" događa u vreme pred izbore, a "kvalitetno" jer su na armirano betonsku podlogu postavljene u betonu livene ploče, tako da je sve čvrsto zabetonirano "na mnogaja ljeta".

Ono što je trebalo da bude samo završni čin, "šminka" u rekonstrukciji ulice, postalo je tako gotovo jedini cilj.

Ovakvi zahvati u gradu određuju njegov izgled u sledećih sto godina. Na ovakav izgled Gospodske ulice ćemo izgleda morati da se navikavamo. Uskoro ćemo biti i svedoci tog prilagođavanja: kad padnu jesenje kiše, kad dođu zimske lapavice ili kad stanari ove ulice nekako budu morali da dopreme ugalj do svojih podruma... Međutim, naše klizanje i njihove muke nisu ništa u poređenju ako se, ne daj Bože, dogodi kvar na podzemnoj elektičnoj mreži, zaguši kanalizacija ili pukne neka dotrajala vodovodna cev.

Verovatno će tada kreatori ovakvog "sređivanja" starog gradskog jezgra biti dovoljno daleko od ovog grada, pa ih se sve to više neće ticati, ali opasnost od ovakvog "sređivanja" stoji pred mnogim drugim gradovima u Srbiji.

DRAGAN STOJKOVIĆ

"Hronika" broj 13/ 2. septembar 2000.

Zašto je Trg pobede po mnogima i

"Trg urbanističkog poraza"

ZAVETNI KRST - SIMBOL GRADA

Postavljen 1863. godine, posle Drugog svetskog rata sklonjen u portu Nikolajevske crkve, vraćen na svoje mesto 1991. godine, a bespravnom gradnjom u neposrednoj blizini urbanistički degradiran 1999. godine.

Zavetni krst porodice Urošević nije samo simbol hrišćanstva i vere. On je tokom gotovo 140 godina postao i jedan od najvažnijih simbola grada. Postojanje Trga je osnovni uslov da bi neko naselje imalo karakter grada. Zavetni krst na Trgu, koji se nakada zvao Magistratski, a sada Trg pobede, kao poklon građana svom gradu, postao je simbol gradskog života. Kao simbolični nosilac hrišćanskih poruka ljubavi i mira, on je i izraz želje za civilizovanim životom građana. Njegov zavet je i očuvanje građanskih vrednosti, tolerancije, zaštite kulturne i istorijske baštine. Kao takav, on je na svom mestu izdržao teške godine okupacije i terora u Prvom i u Drugom svetskom ratu.

Početak pedesetih, Krst je zasmetao tadašnjem ideološkom jednonumlju. Prvi put je oskrnavljen, podignut i premešten u portu Nikolajevske crkve. Kad nam se učinilo da dolaze vremena obnove građanskog društva sa svim njegovim civilizacijskim vrednostima, na inicijativu građana, opštinske vlasti su Krst vratile na svoje mesto 1991. godine. Tim činom je i prestalo njihovo interesovanje za ovaj gradski simbol, tako da su brigu o Krstu spontano preuzeli stanari okolnih zgrada.

Drugi put u svojoj istoriji Zavetni krst je oskrnavljen bespravnom gradnjom četiri objekta poslovnog prostora u toku leta 1999. godine. Tom gradnjom je ukinut Trg kao glavno obeležje grada i pretvoren u tesne prolaze i sokake između zgrada. Krst, koji je dominirao ovim prostorom degradiran je i sada ovim prostorom dominiraju zdanja novokomponovane arhitekture.

Zbog svega ovoga, Zavetni krst je osim svog hrišćanskog sadržaja, postao i simbol urbanih kvaliteta Zemuna simbol zaveta predaka da se grad čuva i unapređuje, ali i simbol žrtve ideološkog jednonumlja i simbol uništavanja kulturno istorijske baštine i gaženja zakonskih i moralnih normi.

D.S.

"Hronika" broj 20/ 9. decembar 2000.

*Nova vlast suočena sa starim problemom:
Kako zaustaviti divlju gradnju*

PRVOMAJSKA ZA PRIMER

Najveća korist može biti da se uspostave dijalog i saradnja

Prvomajska ulica je u poslednjoj četvrtini ovog veka postala poligon za socio-urbanističke eksperimente. Urbanistički formirana početkom 19. veka dugo je nosila naziv "Glavna", naravno Francentalaska. U kratkom periodu 1922-28. zvala se Sremska, da bi od 1928 do 1941. to bila ulica Kraljice Marije. Posle kratkotrajne Rajhštrase i povratka na K.Marije, od 1947. do 1951. bila je Staljinova. Od tada pa do danas, ona je Prvomajska.

Ulica je najveću promenu u svojoj skoro dva veka dugoj istoriji doživela posle Drugog svetskog rata. Tada je kao i ceo okolni kraj, ostala bez svojih stanovnika. Nemci koji su naselje osnovali 1816. godine su otišli, a došli su kolonisti. Drugu traumu ulica je doživela sredinom sedamdesetih. Taman su se novi stanovnici navikli na nova ognjišta, taman su neka deca stekla prve slike sveta u svojim dvorištima, kad su urbanisti smislili da se poruše zgrade celom jednom stranom, od Novogradske do Save Kovačevića. Na temeljima kuća su napravljeni travnjaci, a prostor je predviđen za buduću drugu kolovoznu traku moderne saobraćajnice. Finansijska kalkulacija ovog zahvata, troškova rušenja kuća i izgradnje novih stanova za njihove žitelje u današnjoj bedi bi izgledala fantastična. O traumama porodica Zemunaca raseljenih po raznim beogradskim brdima da i ne govorimo.

Dolaskom radikala na vlast Prvomajska ulica postaje scena za najnoviju dramu. Prvi čin je nastao kada je opština rasprodala pravo na gradnju po travnjacima ove ulice i dajući dozvole za privremene objekte tolerisala gradnju od betona i cigle koja nije imala samo namenu za poslovni prostor, nego i za stanovanje. Umesto "dozvoljenih" 30 kvm zidalo se na dva sprata i po 100 kvm. Infrastrukturu i dozvole davala su javna preduzeća vodovoda, kanalizacije, elektrodistribucije. Građevinska i komunalna inspekcija je bila slepa i gluva. Iako su

znali da je sva ta gradnja bespravna oni su dozvoljavali da graditelji ulože stotine hiljada nemačkih maraka, da često investiraju ceo imetak. Ohrabreni ovim tolerisanjem i sami graditelji su poverovali da je takva država idealna i dugovečna, pa su svesno hazardirali i ulagali...

Drugi, dramski čin, nastao je promenom opštinske vlasti posle septembarskih izbora. Realnost novog rušenja ulice postala je prisutna u svakom lokalnu. Sada su svi postali svesni učinjenog, ali svi traže nekog drugog krivca, svi imaju neke svoje izgovore i opravdanja. I svi imaju ubedljive argumente, koji moraju da budu uvaženi. Najjači argument je pitanje da li treba od već načinjene štete praviti još veću i ko od toga može da ima koristi ?

Za razliku od haotične gradnje ne treba podleći psihologiji haotičnog rušenja, bez kriterijuma i stvarne nužde. Zbog toga, Prvomajska ulica može postati primer na kojem se svi, vlast, građani, urbanisti, mogu učiti. Prvomajsku zbog toga ne treba rušiti! Ona treba da postane spomenik jednog vremena i jedne vlasti ali i opomena sadašnjim i budućim vlastima.

Najveća korist iz slučaja Prvomajske može biti da se uspostave dijalog i saradnja između vlasti, građana i urbanista i da se zajedničkom voljom i naporima dolazi do rešenja koja će biti prihvatljiva za sve. Naravno, nešto će morati da bude i građevinski usklađeno sa novim ambijentom, bilo korekcijama bilo rušenjem delova. Ali, to će biti beznačajno u odnosu na mogućnosti izgradnje novog odnosa odgovornosti prema životu u gradu. Ili će i ta prilika biti propuštena, a drama se pretvoriti u tragični treći čin.

D.STOJKOVIĆ

POČETAK OD REPA

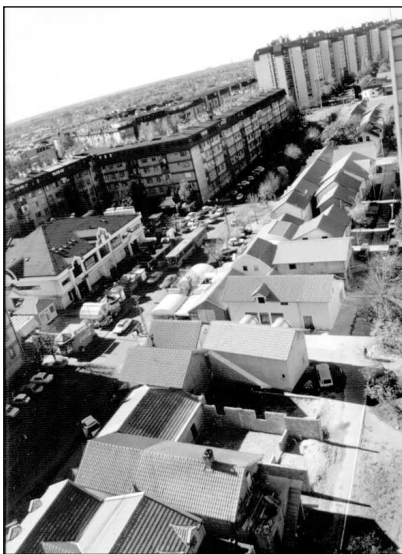
Dugo najavljivani i očekivani početak rušenja bespravnih objekata dogodio se 8. decembra. Sve je interesovalo ko će biti prvi. Rušenje prvog objekta nije obično i ono mora da simbolizuje celu akciju. To je trebalo da bude objekat oko kojega postoji opšta saglasnost građana, pa čak i bespravnih graditelja. Svi smo očekivali da će to biti četiri objekta na Trgu pobeđe. Ta gradnja je primer za svetske udžbenike arhitekture i urbanizma, istoričare i za pravnike. Čak je i V.Š. izjavio da se tu preteralo ali da neće da ruši iz inata. I gle. Za prvu turu, do izbora 23. decembra, odabrano je 8 objekata. Prvi objekat je pronađen u Hercegovačkoj ulici broj 31b, vlasnika Isljani Atiđe i Zije. Trebalo je da bude porušen 5. decembra, ali je vlasnik potpisao izjavu da će ga u roku od tri

dana sam srušiti. Kao drugi objekat odabrana je gradnja u Romanijskoj ulici. Vlasnik je Marko Nadoveza, popularni Naja, vlasnik restorana na Trgu pobjede, koji se proćuo po fizičkom otporu bespravnoj gradnji na Trgu pobjede i svađi sa radikalima ! Kako smo saznali pred zaključenje ovog broja i ovaj započeti objekat srušiće sam vlasnik. Ostali objekti su u stvari temelji - ploče - jedna na Keju i jedna u ulici Đure Đakovića, i po jedan objekat u naselju Marija Bursać, u Tvorničkoj ulici i u ulici Ivana Cankara. Predviđeno je da se rešenja realizuju do 22. decembra. Dakle, dan pred izbore!

Neodoljivo nam se nameće poređenje kada su za prethodne izbore za predsednika Srbije, u jesen 1997. godine bila porušena čak tri objekta - dva u Vrblarskoj ulici i jedan na Trgu JNA. Sada se već ne sećamo kako su oni izgledali, ali je ostalo upamćeno da je to bilo praćeno velikom medijskom pompom. Naravno, sutradan posle izbora TV kamere su se povukle, rušenja obustavljena, a gradnja je tek posle toga procvetala.

Ostaje otisak koji treba javno izreći: izostalo je ono što su građani očekivali. Nisu primenjeni kriterijumi koji bi bili opšte prihvaćeni. Javlja se sumnja da će se kola slomiti na par desetina manje važnih i manje uticajnih, a da će se krupne ribe izmigoljiti.

D.S.

“Privremeni” objekti na desnoj strani Prvomajske ulice zamenili su, umesto još jedne trake saobraćajnice, niz zgrada starog Franćtala čiji stanovnici su raseljeni na sve strane Beograda

"Hronika" broj 24/ 10. februar 2001.

Trg Pobjede u očekivanju zimskih padavina i najavljenih rušenja bespravni objekata

PROĐE ZIMA BEZ SNEGA

Kako demantovati priče o 20.000 maraka koje su navodno date da bi se izbeglo demontaža objekata na Trgu pobjede

Od događaja na Trgu pobjede, kad je pokrenut postupak za rušenje bespravno izgrađenih objekata, o kojima smo izveštavali, prošlo je mesec i po dana. Sneg koji je toga, 22. decembra provejavao u Zemunu je konačno malo zabeleio 23. januara i nagovestio da ipak može doći do pravih padavina, i zimskih radosti. U međuvremenu, administracija polako ali uporno radi svoj posao. Formalne prepreke zbog kojih je 22. decembra odloženo rušenje otkolonjene su već 28. decembra. Republički građevinski inspektor Miroslav Milovanović doneo je rešenje kojim se ovog puta nalog za rušenje upućuje na pravu adresu - Zoranu Marčetiću iz Beograda, ul. Praška 8 da "poruši betonsku soklu, zidove i krovnu konstrukciju poslovnog objekta ... " isti tekst kao i u rešenju iz avgusta 1999. kada se Zoran Marčetić upustio u ovu avanturu.

Kako smo pisali u jednom od prošlih brojeva, Zoran Marčetić je u Opštini potpisao izjavu kojom se obavezao da u roku od sedam dana sam ukloni vrata, prozore i unutrašnje instalacije. Kao što građani mogu i sami videti, on svoje pismo dato obećanje nije ispunio.

Najnovije rešenje trebalo je da mu bude uručeno odmah posle Nove godine, 4. januara, ali to do danas nije učinjeno. Pre svega, činovnik republičkog ministarstva je izdajući Rešenje napravio mali (slučajni!) previd - dozvolio je rok žalbe, a nije naveo da žalba ne zadržava izvršenje... i tako se čitav slučaj seli u sudske spise, u razna odugovlačenja i mrcvarenja zakona i pravde.

Budući da "Šešeljevi spomenici" i simboli vladavine radikala u centru starog jezgra i dalje opstaju, po gradu su počele da kruže priče da je "neko" primio 20.000 nemačkih maraka da bi se odustalo od rušenja! Ove priče među građanima šire pre svega visoki funkcioneri bivše vlasti, a građanima nije teško da u to poveruju jer svojim očima svakodnevno gledaju dokaz: četiri objekta na Trgu pobjede

Bez obzira na ishod operacije "demontaže privremenih objekata" na Trgu pobeде očekujemo da neko konačno reaguje i povodom utvrđenih činjenica da je tadašnji predstavnik SO Zemun obmanuo republičke građevinske inspektore, dakle službenim licima, dao netačne podatke, a da je rešenje glavnog inspektora upućeno direktoru ZIPS-a Momi Markoviću završilo u fijoci... Ili ova dela tako brzo zastarevaju? Pa kad je tako da li je to zeleno svetlo da i pojedinci iz nove vlasti nastave istim stilom?

Da li će to uticati na raspoloženje građana i koliko će oni još imati strpljenja saznaćemo, a voleli bismo da čujemo i objavimo njihova mišljenja.

D.S.

<p>НИКОЛА ДОКМАНОВИЋ</p> <p>Главна улица не мора бити тесна</p>	<p>ДАНИЦА ДИМИТРИЈЕВИЋ</p> <p>Где је нестало благо старе ливнице</p>	<p>МАДЛЕНА ЈАНКОВИЋ</p> <p>Очекивала сам више од нове власти</p>
<p>На ЛЕПОМ ПЛАВОМ ДУНАВУ</p> <h1>Хроника</h1>		
 <p>ГРАД</p>	<p>ДРУШТВЕНОГ И КУЛТУРНОГ ЖИВОТА</p> <h2>ЗА ЗЕМУН</h2> <p>Година III/Број 24/ 10. фебруар 2001. Издаје сваке друге суботе</p>	<p>Контакт радио за Земун 89,2 MHz СТРАНА 12.</p>
<p>Објекти на Тргу победе ни после четири месеца нове власти нису „демонтрани“</p>		
<h2>Ко је узео 20.000 марака?</h2>		
	<p>СТРАНА 6.</p> <p>Да ли су Жириновски, Шенхубер и Ле Пен још увек почасни грађани Земуна?</p> <p>СТРАНА 4.</p>	<p>Поклон купон читаоцима:</p> <p>ПОПУСТ У МАДЛЕНИЈАНУМУ</p> <p>СТРАНА 12.</p>
<h2>Гардошу с љубављу</h2>		
<p>КАКО СУ ПРЕВАРЕНИ И ПОКРАДЕНИ РАДНИЦИ „ИНТЕРСИЛВЕРА“</p> <p>СТРАНА 11</p>	<p>ХАЛА „ПИНКИ“ МОРА ДА СЕ ВРАТИ ЗЕМУНСКИМ СПОРТИСТИМА</p> <p>СТРАНА 14</p>	

"Hronika" broj 25/ 24. februar 2001

Zoran Marčetić, "podinvestitor" spornih objekata na Trgu pobjede

NIKOME NISAM DAO NIKAKVE PARE

"Radikali su tvrdili da su to privremeni objekti i da su oni isključivo u nadležnosti Opštine. To je bio mehanizam za dovođenje u zabludu"

Povodom teksta iz prošlog broja "Hronike", pod naslovom "Trg pobjede u očekivanju zimskih padavina i najavljenih rušenja", koji je na naslovnoj strani najavljen zaista provokativnim pitanjem (koje su mnogi Zemunci postavljali proteklih dana) - "Ko je uzeo 20.000 maraka", našoj redakciji se javio Zoran Marčetić iz Beograda. Kako sam za sebe kaže, "podinvestitor spornih objekata na Trgu pobjede".

- Nisam nikome, posebno ne nekome iz Skupštine opštine Zemun, ni dao, ni nudio bilo kakav novac. Nije mi u interesu da se samo na par nedelja zaustavi rušenje ovih objekata, već želim da se što pre nađe neko rešenje, koje bi bilo od zajedničkog interesa, i mene kao pojedinca koji je u čitav posao do sada uložio oko pola miliona maraka, i Opštine Zemun koja je i dalje zvanični investitor, kao i građana Zemuna, čije nezadovoljstvo zaista razumem, kaže Marčetić.

U tom smislu Marčetić skreće pažnju na nekoliko bitnih i javnosti manje poznatih činjenica.

- Ja sam se javio na konkurs objavljen 20. marta 1999. godine u "Zemunskim novinama" za ustupanje gradnje dela ukupnog projekta rekonstrukcije Ulice Trg pobjede, koja je obuhvatala pretvaranje ove ulice u pešačku zonu, izgradnju privremenih objekata i uređenje fasada. Skupština opštine Zemun je već tada imala kompletan projekat koji je prezentiran učesnicima konkursa, po kome su, izuzev jednog detalja (mozaika u vidu grba Zemuna) izgrađeni sporni objekti, odnosno nisam ih ja ni "izmislio", ni projektovao, priča Marčetić i dodaje da je spreman da kompletnu dokumentaciju stavi na uvid javnosti.

- Želeo bih da demantujem i tvrdnje da mi je, čim su počeli protesti građana, ponuđeno da se, uz određenu nadokandu, izvučem iz ovog posla. Mislim da nam je svima jasno koliko se

prethodna vlast obazirala na nezadovoljne građane, a ja bih to ilustrovao podatkom da sam u jeku tih protesta pozvan u zemunsku opštinu da bih, kako su mi rekli, "ubrzao radove". Da mi je neko tada rekao da ću imati ovoliko problema i ovoliko štete u ovom poslu, ja bih prihvatio svaku ponudu, sigurno i mnogo manju od onih koje su sada u "optičaju"...

Dve stvari ne spori ni Zoran Marčetić: Opština Zemun nije imala prava da na ovaj način uređuje Trg pobjede i neko je u njeno ime svesno doveo u zabludu učesnike ovog "javnog konkursa". U gotovo kilogram i po teškom "projektu", nema samo nekih "sitnica", kao što je saglasnost nadležnih republičkih organa, posebno Zavoda za zaštitu spomenika kulture...

- Radikali su stalno tvrdili da su to "privremeni objekti" i da su oni isključivo u nadležnosti Opštine. To je bio mehanizam za dovođenje u zabludu, za ulaganje u posao za koji smo verovali da iza njega stoji država, priča Marčetić. - Zbog toga su oni od mene i sakrili rešenje od 18. avgusta 1999. godine, kojim se od strane republičke inspekcije nalaže obustava radova. To rešenje sam prvi put video tek 19. decembra 2000. godine, priča Marčetić.

Zbog toga, smatra Marčetić, ne stoje ni tvrdnje da se on još ranije obavezao da će "sam srušiti sporne objekte", kako smo svojevremeno pisali i u "Hronici", a na osnovu izjava nekih opštinskih čelnika.

- Ja sam 22. januara ove godine nadležnima u Skupštini opštine Zemun podneo predlog da zajednički pokušamo da izađemo iz ove situacije i da štetu smanjimo na najmanju moguću meru. Ponudio sam da opštini, uz određenu naknadu, ustupim ove objekte pa da se oni privremeno koriste za nešto što bi bilo od opšteg interesa ili da mi se da neki drugi poslovni prostor. Mogu to da budu i magacini, samo da mi se pruži prilika da radim i zaradim ono što ću, sasvim je izvesno, izgubiti na Trgu pobjede, rekao je u izjavi za naš list Zoran Marčetić.

D.S.

"Hronika" broj 26/ 10. mart 2001.

RUŠENJE KOJIM JE ZAPOČELA NOVA GRADNJA

Rušenje je po svojoj prirodi destruktivan pojam i u svakom uhu izaziva negativno značenje. Sama slika ruševine, sa izvaljenim ciglama, polomljenim stubovima, gomilom šteta, budi emocije koje takvu stvarnost teško prihvataju. Prilikom izvođenja radova na rasklapanju "montažnih objekata" od betona i cigle na Trgu pobjede ovih dana, od slučajnih prolaznika i kafanskih gostiju obližnjeg "Zdravljaka", mogli su se čuti različiti komentari, od odobravanja do osude. Među onima koji su osuđivali akciju komunalaca, izuzimajući ekstremiste koji su to pripisivali "ustašama" (!), uglavnom su izražavali žaljenje za uložnim velikim (nečijim) parama i procenu da su sami po sebi, ti novi i još neupotrebljavani objekti, bili "lepi".

Prilika je da se naši čitaoci, među kojima sigurno ima pristalica i jedne i druge strane, podsete kako je do ove pojave na Trgu uopšte došlo i da li je sve ovo moralo na kraju ovako da se završi.

Pre svega po ko zna koji put treba istaći da je taj deo grada Trg, da je to trg nastao pre 250 godina i da je kao takav zaštićen zakonom (1979). Za razliku od desetina hiljada bespravno podignutih objekata u Zemunu i Beogradu, u tom smislu, ovo mesto je jedinstveno. Neka se ne ljute Beograđani, ali dok su Knez Mihajlovom čobani čuvali goveda, ovaj prostor je bio Grad i Trg i to jedan od nekolicine gradova u kojima je obnavljana nacionalna svest, kultura i stvarano materijalno i duhovno bogatstvo, kojim je tek decenijama kasnije iznova građena i obnavljana Srbija. Privatizacijom jedne takve ulice, trga, i zidanje na njemu ravno je rušenju i bombardovanju Narodne biblioteke, u aprilu 1941. Pod nacionalističkim plaštom, i lažnim patriotizmom obavljan je posao u kome je vlast jedne partije uzela 50.000 maraka, prodajući tuđu svojinu, a uloženo je deset puta više ne bi li se u nesigurnim vremenima ratnog stanja investiralo u nekretninu koja će se brzo isplatiti... I sve suprotno pozitivnim zakonima ove države.

Ostrašćenim mrziteljima Zemuna (i gradova uopšte) neko treba da objasni da je današnje "rušenje" samo realizacija Rešenja Inspekcije Ministarstva građevina iz avgusta 1999. godine, na osnovu članova 99, 100, 101 i 103 Zakona o kulturnim dobrima, dakle iz vremena vladavine koalicije SPS-JUL-SRS, tako da

prozivanje nove DOS vlasti za "rušilačku i revanšističku" nema nikakvog osnova, i predstavlja obmanu javnosti i licemernu klevetu.

Osiona vlast, tiranija, pomenuto Rešenje o obustavi radova je sakrila od javnosti, oglušila se o hiljade potpisa na javnoj peticiji građana, a tadašnji ministar građevina Dejan Kovačević ostaće zabeležen u istoriji građevinarstva, prava i politike kao "ličnost" koja je dozvolila da se pogaze i sruše temelji njegove struke, zakoni države koju je kao ministar bio dužan da zastupa i brani i minimum političkog morala.

Tadašnje zidanje na zemunskom Trgu pobede bilo je jedan od najočitijih primera RUŠENJA državne zgrade koja počiva na temeljima i stubovima zakona. Zbog toga, današnje "rušenje" četiri objekta na Trgu pobede predstavlja pobedu, obnovu, i početak izgradnje novog, CIVILNOG društva u kome su zakoni iznad nosilaca vlasti i partijskih i državnih moćnika. Oni koji to ne shvataju nisu još dorasli današnjem nivou civilizacijskih standarda i predstavljaju najveću prepreku na putu ka oporavku, uspravljanju ovog naroda i očekivanju nekog boljeg života za sve.

Neko to građanima mora da objasni. Nije dovoljno samo ukloniti te objekte. Očekujemo da neko javno osim nas koji smo lokalni list, dakle na RTS i na ostalim TV stanicama, u dnevnoj štampi, objasni o čemu se zapravo radi. Bilo bi uputno da se u svim školama, osnovnim i srednjim, đacima fakultativno održi javni čas i objasni o čemu se radi. Bez toga, u ovom slučaju, postoji opasnost raznih manipulacija, izvrtanja istine i propagandne zloupotrebe. Da li je moguće da od silne štete koju smo svi pretrpili, od građana i države do nesrećnog "podinvestitora" Zorana Marčetića, izvučemo i nekakvu korist? Mnogo veću od nekoliko stotina hiljada maraka. Da li je moguće da ćemo svi imati neku štetu, a da će profitirati samo oni koji su Marčetiću prodali tuđu ulicu i oni (možda su to isti) koji su mu naplatili zidanje, ciglu i cement?

Neizmerno velika šteta, mnogo veća od one koju u sadašnjem trenutku možemo da izračunamo u markama, biće ako se sve završi na ovome i ako prave štetočine o kojima je ovde reč ne budu snosile svoj deo odgovornosti. Jer, ako nastave da učestvuju u javnom političkom, društvenom i privrednom životu kao da ništa nije bilo, sa profitom koji dalje vrte, eto njih koliko sutra sa rezervnih položaja, da nam pokažu i legalitet i toleranciju i "demokratiju".

D.S.

Tri miliona dinara predviđenih za rušenje bespravno podignutih objekata USVOJEN REDOSLED ZA RUŠENJA

Izvršni odbor SO Zemun usvojio je plan rušenja bespravno podignutih objekata, kojim su utvrđeni prioriteti za rušenje, za šta je izdvojeno tri miliona dinara. Na Keju će biti porušeni svi objekti nastali bespravnom gradnjom, posebno oko "Stare kapetanije", kao i nelegalne tvrdo zidane "letnje bašte". Zatim na red dolaze svi objekti za koje ne postoji ni minimalna građevinska dokumentacija, objekti koji nisu plaćali obaveze u akciji naplate "kvadrata plus" (izgradnja više kvadrata nego za koliko je dobijena dozvola), kao i oni koji su nastavili sa gradnjom i nakon donošenja odluke o rušenju. Spisak dopunjuju objekti na zelenim i javnim površinama, oni u kojima se pravi buka i šteti komunalnoj higijeni.

I pored stalnih izlazaka komunalne inspekcije na teren i kontrolisanja rušenja, opštinsko rukovodstvo se obavezalo da svake subote ide u obilaske i lično se uverava o obavljenom poslu.

O.ONUČKA

MARINA PEVIĆ MARKOVIĆ
Израел није заборавио мој подвиг
СТРАНА 11

МИРОЛАЈ ЂИЉАК
Београдка би морала да буде посебна Општина
СТРАНА 8, 9

ЗОРИЦА ТАСИЋ
Kej je постао moja nojna mora
СТРАНА 11

www.hronika.zazemun.co.yu

На ЛЕПОМ ПЛAVOM ДУНАВУ

Хроника

АРУШТВЕНОГ И КУЛТУРНОГ ЖИВОТА

11080 ЗА ЗЕМУН

Годиш III (број 26) 10. март 2001.
КЛАСИЧНИ ДРУГ СРБОСКИ ДИНАРА

Рушењем на Тргу победе извршена решења Министарства грађевина из 1999. године

Испуњење датих обећања

СТРАНА 8, 9

Да ли ће Чабриновић извадити ФК Земун из чабра

СТРАНА 18

Да ли је у току везана трговина у ДОС око месних заједница

СТРАНА 5.

ЕТНА

nekretnine

344-29-29

24	Zemun Pribit	144	14	105000
25	Zemun Pribit	147	14	150000
26	Zemun stariji	148	14	100000
27	Zemun	149	14	100000
28	Novi	150	14	100000
29	Zemun	151	14	100000
30	Zemun	152	14	100000
31	Zemun Pribit	153	14	100000
32	Zemun Pribit	154	14	100000
33	Zemun Pribit	155	14	100000
34	Zemun Pribit	156	14	100000
35	Zemun Pribit	157	14	100000
36	Zemun Pribit	158	14	100000
37	Zemun Pribit	159	14	100000
38	Zemun Pribit	160	14	100000
39	Zemun Pribit	161	14	100000
40	Zemun Pribit	162	14	100000
41	Zemun Pribit	163	14	100000
42	Zemun Pribit	164	14	100000
43	Zemun Pribit	165	14	100000
44	Zemun Pribit	166	14	100000
45	Zemun Pribit	167	14	100000
46	Zemun Pribit	168	14	100000
47	Zemun Pribit	169	14	100000
48	Zemun Pribit	170	14	100000
49	Zemun Pribit	171	14	100000
50	Zemun Pribit	172	14	100000
51	Zemun Pribit	173	14	100000
52	Zemun Pribit	174	14	100000
53	Zemun Pribit	175	14	100000
54	Zemun Pribit	176	14	100000
55	Zemun Pribit	177	14	100000
56	Zemun Pribit	178	14	100000
57	Zemun Pribit	179	14	100000
58	Zemun Pribit	180	14	100000
59	Zemun Pribit	181	14	100000
60	Zemun Pribit	182	14	100000
61	Zemun Pribit	183	14	100000
62	Zemun Pribit	184	14	100000
63	Zemun Pribit	185	14	100000
64	Zemun Pribit	186	14	100000
65	Zemun Pribit	187	14	100000
66	Zemun Pribit	188	14	100000
67	Zemun Pribit	189	14	100000
68	Zemun Pribit	190	14	100000
69	Zemun Pribit	191	14	100000
70	Zemun Pribit	192	14	100000
71	Zemun Pribit	193	14	100000
72	Zemun Pribit	194	14	100000
73	Zemun Pribit	195	14	100000
74	Zemun Pribit	196	14	100000
75	Zemun Pribit	197	14	100000
76	Zemun Pribit	198	14	100000
77	Zemun Pribit	199	14	100000
78	Zemun Pribit	200	14	100000
79	Zemun Pribit	201	14	100000
80	Zemun Pribit	202	14	100000
81	Zemun Pribit	203	14	100000
82	Zemun Pribit	204	14	100000
83	Zemun Pribit	205	14	100000
84	Zemun Pribit	206	14	100000
85	Zemun Pribit	207	14	100000
86	Zemun Pribit	208	14	100000
87	Zemun Pribit	209	14	100000
88	Zemun Pribit	210	14	100000
89	Zemun Pribit	211	14	100000
90	Zemun Pribit	212	14	100000
91	Zemun Pribit	213	14	100000
92	Zemun Pribit	214	14	100000
93	Zemun Pribit	215	14	100000
94	Zemun Pribit	216	14	100000
95	Zemun Pribit	217	14	100000
96	Zemun Pribit	218	14	100000
97	Zemun Pribit	219	14	100000
98	Zemun Pribit	220	14	100000
99	Zemun Pribit	221	14	100000
100	Zemun Pribit	222	14	100000

СТРАНА 5.

Последња вест
ДОС на раскрсници
Данас заседају одборничке групе ДОС и ДОС

СТРАНА 5.

"Hronika" broj 43 / 24. novembar 2001.

Različiti kriterijumi za rušenje bespravnih objekata NE PO BABU, AL' PO STRIČEVIMA

Rušenje bespravne gradnje postao je mnogo veći problem nego što je to bilo ko mogao i da pretpostavi. Reč je o hiljadama objekata i sasvim je izvesno da će, zbog samih troškova rušenja, biti izvršen samo manji broj. U takvoj situaciji stalno je prisutna dilema - kome najpre rušiti, po kojim kriterijumima, koga "preskočiti".... Tu se prepliću i upliću razni interesi, od komšijskih sporova do ideoloških mržnji.

Jedini put ka pristupu koji bi bio lišen svake improvizacije i ličnih procena jeste prethodna izrada jasnih kriterijuma, na osnovu kojih bi se izvršilo snimanje objekata, a na osnovu bodovanja pojedinih stavki čak je moguće dobiti i nekakvu rang-listu.

Na žalost, ovakav pristup je očigledno izostao.

O tome govore i mnogobrojni primeri, pri čemu su poslednjih dana pažnju javnosti posebno privukla dva "slučaja".

Poslovni objekat na travnjaku u Ugrinovačkoj ulici sa ulaznim vratima na samo jedan metar od ivičnjaka kolovoza, upada u oči i slučajnim prolaznicima, a stanovnike ovog kraja posebno iritira zbog poznate istorije nastanka objekta. Kad je svojevremeno umesto montažnog objekta investitor iskopao temelje, usprotivio mu se vlasnik najbliže kuće ("Hronika" je o tome pisala u 29. broju). Zbog toga je naš sugrađanin Branko Munjiza dobio drškom pištolja u glavu od investitora Petra Panića, tadašnjeg telohranitelja Vojislava Šešelja. Taj proces na sudu se, posle četiri godine, i dalje odlaže. Kako smo obavesteni, objekat nije na spisku "jer nije prijavljen".

S druge strane, potkrovlje porodične stambene zgrade u mirnoj Ulici Radoja Domanovića, iznad stana porodice Milorada Stojanovića, profesora Poljoprivrednog fakulteta u penziji, postalo je drastičan primer brutalnog nasilja nemoralnih ljudi koji su se povezali raznim nivoima - političkim, poslovnim, privatnim. Iako je na uredno predat zahtev za izdavanje građevinske dozvole dobio sve potrebne dozvole, zbog osporavanja saglasnosti komšije Milijana Vasića već dve godine se zbog tog tavana vodi čak 12 predmeta u Četvrtom opštinskom sudu. I dok je predmet u postupku, na sudu i u

Gradskom sekretarijatu za imovinsko-pravne poslove, ovo potrovlje se urgentno stavlja na spisak objekata za rušenje (i to kao "dopuna"). Zahvaljujući upornosti sekretara SO Zemun Gorana Radovanovića početkom protekle nedelje je i srušen deo krova. Motive ovakvog šikaniranja porodica Stojanović vidi u nameri da ih Vasići proteraju iz kuće i prošire se na celu polovinu zgrade i dvorišta. Bili su ucenjeni: daćemo vam saglasnost, ako nam date garažu u dvorištu (kako bi Vasići imali dve). Ovakva ucena je čak podržana i od sekretara Radovanovića rečima: "Pristanite, više vredi potkrovlje nego garaža". Ako to nekome nešto znači, Milijan Vasić radi u poznatoj firmi "Lutra", vodi Klub u Beogradu, Ulica majke Jevrosime 23, vozi džip, blizak je sa nekim ministrima...

D.S.

Dok se potkrovlje ruši pred zimu iznad glava stanara, "privremeni" objekat Šešeljevog telohranitelja Petra Panića odolevao je sve do kraja 2003. godine.

"Hronika" broj 45 / 22. decembar 2001.

"Hronika" na licu mesta proverila "spisak" NEŠTO SASVIM PROVIDNO

Obilaskom Keja u četvrtak 20. decembra, saznali smo između ostalog da je je vlasniku picerije "Sent Andrea" dat rok do ponedeljka 24. decembra da ukloni objekat. Prethodnog petka, posetila ga je patrola policije da proveri da li će "pružati otpor". Picerija, popularni "Staklenac" ne radi od ponedeljka, a vlasnik Božo Radulović grozničavo traži kome će ovaj montažni objekat prodati pre nego što ga komunalci "sklone" i unište buldožerom.

U isto vreme, u restoranu "Stara kapetanija" ne znaju ništa o uklanjanju njihovih privremenih objekata na obaloutvrđi, zidane pečenjarnice i barake koja služi kao pomoćna prostorija.

Sasvim slučajno, na tom potezu smo zatekli u obilasku i ekipu komunalne inspekcije, predvođenu Mišom Vukovićem, glavnim inspektorom.

- Sve će biti sklonjeno, ustvrdio je Vuković. Eno, i Pribilović (kafić do spomenika Dimitriju Davidoviću) je počeo sa priprema za uklanjanje. Ispred Kapetanije se nalaze objekti koji nisu montažni, koji su zidani, pa nisu u našoj nadležnosti. Savezna Direkcija za imovinu (čija je zgrada Kapetanije) sa Ministarstvom građevina treba to da reši. Uglavnom, do danas, samo njima nismo izdali rešenje o uklanjanju.

Nezadovoljstvo prisutnih Zemunaca može se izraziti sledećom ironičnom izjavom:

- U "Staklencu" su se skupljali "sumnjivi" tipovi, umetnici - glumci, pisci, slikari, operiski pevači, intelektualci iz Zemuna i Beograda. Zbog toga ovo treba što pre ukloniti. A pečenjarnicu ispred "Stare kapetanije" koja još nosi zaštitni znak Srpske radikalne stranke treba sačuvati - nikad se ne zna kad će zatrebati da se ispeče neko jagnje ili prase.

D.S.

UREĐENJE GRADA

"Hronika" broj 59/ 24. avgust 2002.

*Staro jezgro Zemuna od 1754. do 2002. godine,
posmatrano iz ugla arhitekta Branislava Jovina*

METRO ČUVA VREDNOSTI ZEMUNA

Kad je 1754. godine ozvaničen prvi Reguraciona plan J.M. Kloca (117 godina pre prvog regulacionog plana Beograda) Zemun je bio prilagođen potrebama zapreznog, pešačkog i jahačkog saobraćaja. Danas, u prvim godinama 21. veka, stanovnike Zemuna, kao što je učinjeno u drugom evropskim gradovima prošlog veka, treba zaštititi od nasilja automobila, što je moguće, i to izgradnjom metroa - tako, gotovo u jednom dahu, arhitekta Branislav Jovin spaja prošlost i budućnost Zemuna. On to čini na osnovu stručnog promišljanja i iskustva evropskih gradova koji su svoj burni razvoj regulisali urbanističkim planovima i novim načinom prevoza ljudi - nezavisnim šinskim sistemima - metroom i gradskom železnicom.

To je ključna tačka urbanističke filozofije veterana beogradskog urbanizma arhitekta Jovina, po čijim projektima je Beograd od 1970. počeo da stiče epitet evropskog velegrada. On je zapravo celu deceniju do 1970. posvetio realizaciji projekta prolaska autoputa kroz Beograd, a zatim je, nekoliko sledećih decenija, posvetio projektima izgradnje beogradskog Metroa, što je i bio deo Generalnog urbanističkog plana Beograda iz 1972. godine. Oko te ključne tačke postavljeni su temelji i njegovog rada posvećenog uređenju Starog jezgra Zemuna koji je osvojio prvu nagradu ravnopravno sa još dva rada (već predstavljena na stranicama "Hronike") na anonimnom opštinskom konkursu, okončanom krajem maja ove godine.

Arhitekta Miodrag Milašinović je koprojektant arh. Jovina, sa kojim smo razgovarali povodom nagrade.

Dve metro stanice "Pinki" i "Gardoš" povezale bi Zemunce, najkraće i najbrže sa svim ostalim delovima dvomilionskog Beograda, a četiri podzemne garaže u Ulici Đure Đakovića

(456 mesta), u Karamatinoj (330 mesta), u Nemanjinoj (420 mesta) i neposredno u blizini metro stanice "Gardoš" (380 mesta) oslobodile bi oko 80.000 kvadratnih metara za pešačku i poslovnu zonu u Starom jezgru. Zemun bi, po zamisli arh. Jovina dobio dva nova hotela na Zemunskom keju a stari "Grand" i "Central" bi se proširili i modernizovali. Prenamena podrazumeva izmeštanje škole sa Keja na mesto gde je kasarna VJ (na rubu Gradskog parka, blizu Gimnazije). Prostor zgrade gde je danas smešteno "socijalno" bio bi pretvoren u hotelski. I u bloku Đure Đakovića - Kej arh. Jovin smešta hotel "Interkontinental" ZEMUN sa kongresnim centrom (16.000 kvadratnih metara) i pristaništem za međunarodnu putničku plovidbu. Arh. Jovin vidi i "Muhar" u novom ruhu odakle bi se modernim stepeništem pešaci uspinjali do Gardoša. Na kraju Gospodske ulice zamišljen je TRG NA VODI sa hidrobuss stajalištem, a na sadašnjoj pijaci izgradnja i pokrivene tržnice...

- Naš konkursni rad, ističe arh. Jovin, predstavlja 90 procenata projektantsko-kreativnog dela Regulacionog plana područja centra Zemuna, uključujući i Staro jezgro - projektovanog prema kriterijumima regulacionih planova evropskih gradova, ustanovljenih u Evropi pre pola veka, a u Beogradu pre dve decenije. Preostalih 10 procenata je tehnički deo urbanističke regulative (plan komunalne infrastrukture). Zajedno, to je pouzdani planski osnov za svaku narednu urbanističko-projektantsku aktivnost, kaže Jovin.

Jovin Smatra da bi timovi koji će raditi na kompletiranju regulacionog plana i projektima kojima se razrađuju javne površine i prostori, kao što su Gardoš, splet gradskih trgova sa pijacom i Glavna ulica sa metro stanicama "Pinki" i "Gardoš", trebalo da rade i projektuju u Zemunu u prostorijama koje će im obezbediti Opština.

- Pod kontrolom građana Zemuna mora se zaustaviti proces marginalizacije i izolacije Zemuna i osloboditi trasa na njegovom putu prema Evropi. Samo zlonamerni mogu ovo proglasiti za separatizam. Zemun, zapravo, postaje integralni deo Beograda tek sa realizacijom generalno strateških urbanističkih konstanti za šta urbanistička vlast Beograda ne pruža uverenja da ih se pridržava niti poštuje. Naprotiv i dalje se sprovode "izmene i dopune" koje su 1985. otvorile vrata urbanističkom haosu koji je kulminirao za vreme Šešelja u Zemunu. Znači, Zemunci se moraju izboriti za to da se

budućnost Starog jezgra Zemuna zasniva na kontinuitetu urbanizma i nataloženog iskustva tokom 220 godina planiranja i projektovanja evropskog Zemuna, uključuje Jovin.

LJILJANA ZORKIĆ

RAZOČARAN GRADONAČELNIKOM ZEMUNA

Arhitekta Jovin je nedavno posetio predsednika zemunske opštine dr Vladana Janičijevića i predočio mu, posle konkursa, važnost sledećih koraka:

- Za dobro svojih građana, Skupština opštine Zemun mora odmah da uputi zahtev Skupštini grada da se sredstvima međunarodne zajednice za infrastrukturu, prvo gradi drumsko-šinski most nizvodno od Brankovog, a ne "podvodni most" preko Ade Ciganlije, jer je važnije da se poboljša veza gotovo pola miliona stanovnika Novog Beograda i Zemuna sa centrom Beograda, nego Banovo Brdo sa Novim Beogradom.

- Razočaran sam razgovorom. Predsednik mi je rekao da je on "nejaki Uroš" kad je reč o izgradnji Zemuna jer se o svemu odlučuje u Gradu, kaže arh. Jovin.

UPOZORENJE

Prema konkursnim uslovima, zasnovanim na prednacrtnom Generalnog urbanističkog plana 2021, Zemun očekuje nova provincijalizacija i izolacija sledećih 20 godina, jer se predlaže uvođenje tramvaja do Keja, kao 1937. godine! Razlika je samo u širini koloseka: umesto malog beogradskog, sa metarskim, ovaj treba da bude veliki francuski, sa 1.435 milimetarskim razmakom šina. Osim toga, preporuka Plana je "ne značajno povećanje poslovnog prostora". To zapravo znači da izgradnja Zemuna i dalje zavisi od milostinje beogradskih vlasti jer se infrastruktura gradi od prodaje građevinskog zemljišta i rente za poslovni prostor, upozorava arh Branislav Jovin, jedan od prvonagrađenih na zemunskom konkursu za uređenje Starog jezgra.

"Hronika" broj 60/ 7. septembar 2002.

*NASILJE nad urbanizmom u glavnom gradu i
Zemunu zaslužuje OTPOR*
ARH. JOVIN TRAŽI IZVINJENJE

Iz bolničke postelje pratio je reakcije na otvoreno pismo gradonačelnici Radmili Hrustanović povodom nepoštovanja urbanističkih planova i nestručnih izmena i dopuna, a prve dane oporavka od operacije arh. Branislav Jovin, urbanista "Otpora" u akciji "Odbrana Beograda", posvetio je promovisanju peticije gradonačelnici i predsedniku Izvršnog odbora Nenadu Bogdanoviću protiv najavljene izgradnje podzemne garaže ispred zgrade Starog dvora. U akciju "Otpora" uključila se i nevladina organizacija "Zeleni", a građani su protestima podržali glas protiv novog nasilja nad urbanizmom - protiv sečenja šume na Zvezdari i ugrožavanje parka "Jelovac" u Zemunu radi izgradnje "Maksi" diskonta u naselju "Marija Bursać".

Suština protesta i zalaganja veterana beogradskog urbanizma arh. Branislava Jovina je u pozivu demokratskoj vlasti u Beogradu da napravi raskid sa periodom urbanističkog haosa, u kojem je vladala urbanistička mafija i da se vrati poštovanju generalnog urbanističkog plana odnosno uspostavi kontinuitet donošenja regulacionih planova i izgradnju uskladi sa detaljnim urbanističkim planovima u svim delovima velegrada.

- Haos je započet u vreme Radoja Stefanovića kad su ozvaničene nestručne izmene i dopune urbanističkog plana i kad su širom otvorena vrata Beograda neplanskoj izgradnji i odustajanju od projekta izgradnje metroa, kaže za "Hroniku" arh. Jovin. - Apelujemo na Radmilu Hrustanović i Nenada Bogdanovića u ime struke i naroda - kroz ovu akciju "Otpora" - da odustanu od dalje neplanske gradnje pojedinih objekata koji Beograd udaljuju od urbanizovane evropske metropole. Umesto razložne diskusije i uvažavanja naših argumenata doživeo sam, u bolnici, da me gradonačelnica sa stranica štampe vređa, tera u penziju i "savetuje" mi da ćutim! Zapanjen sam takvom činovničkom indolentnošću i zaboravom činjenice da stvaraoci, kulturni i graditeljski neimari, nikad ne idu u penziju. Tražiću njeno javno izvinjenje i nastaviću da se argumentima borim za kriterijume struke, koja mora da se pita kad je reč o urbanističkom uređenju Beograda i posebno Zemuna a ne da presudnu reč imaju političari i "jake" stranke, zaključuje arh Jovin.

LJILIANA ZORKIĆ

"Hronika" broj 89/ 6. decembar 2003.

*Kako život u centru Zemuna može da bude
nesnosan*

KOSOVSKA JE ULICA ZA INFARKT

Na svakom koraku u našem gradu možemo se susresti sa raznim primerima koji zagorčavaju život građanima. Na žalost, ljudi koji bi trebali, jer su za to plaćeni, sami da prepoznaju neki problem i da pokrenu njegovo rešavanje, najčešće pokazuju potpuno slepilo i čude se "šta tu ima loše".

Jedan od takvih slučajeva je i Kosovska ulica. Relativno kratka, ali izuzetno sadržajna i bogata problemima. Ovom ulicom mnogobrojni Zemunci prolaze od ranog jutra, peške ili u automobilima, na putu od opštine ili prema pijaci. Na obe strane ulice, na trotoarima parkirani su automobili. Na početku se nalazi pet-šest kontejnera za smeće, zatim čuvena Kosovska 9 u kojoj se nalaze sedišta političkih organizacija i Velika sala Skupštine opštine, zatim, na sredini ulice apoteka Beladona, prodavnica MPI sa pekarskim pogonom u dvorištu i magacin Novog beogradskog knjižarstva, a u drugom delu i ekspozitura Agrobanke. Veliki broj Zemunaca, Batajničana i Surčinaca (iz svih sela) prinuđeno je da svakodnevno raznim poslovima dolazi u zgradu Skupštine opštine. Četvrtkom i subotom prolamaju se trube, a kolone svatovskih vozila formiraju se ispred opštinskih malih vrata i tako nastaje pravi krkljanac. Dešava se da se neko u žurbi parkira "u šreh" pa se formira kolona nervoznih vozača koji besomučno trube ne bi li dozvali ovog grešnika. Svakodnevno ispred knjižarskog magacina drvene palete čuvaju parking za utovari-istovar robe, kao i prepreke ispred pekare jer se mora vršiti redovno snabdevanje pekare džakovima brašna. Budući da je prolaz trotoarom između parkiranih automobila suviše uzak, pa se pešaci sa punim torbama sa pijace ne mogu mimoći, uglavnom se ide kolovozom... I to nije sve. Noću u ranim jutranjim satima, pogotovo u toplim mesecima, ispred pekare nekoliko kamioneta sa upaljenim motorima izbacuje oblake naftnog dima ispod okolnih otvorenih prozora, jer čekaju na utovar hleba. Da ne govorimo o tome kako ispod prozora u spavaćim sobama parne strane noću odjekuje muzika iz treće

smene u pekari. Oko ponoći kamion gradske čistoće ronda dvadesetak minuta dok isprazni kontejnere, pa onda pređe na drugi kraj, do Ivana Mažuranića da i tamo pravi istu buku. I kad se sve smiri, oko pola jedan, kamion cisterna za polivanje ulica ima šaht za punjenje vodom upravo na početku Davidovićeve ... ulica za infarkt, jednom rečju.

Preseljenjem pekare i magacina, oslobađanjem jedne strane ulice od parkiranih automobila, makar i uvođenjem "Prve zone" možda bi život u ovoj ulici postao podnošljiviji. Možda, ako jednog dana u opštinu dođe vlast koja želi da uređuje svaki kutak svoga grada.

D. STOJKOVIĆ

KUTIJE VAŽNIJE OD GRAĐANA

Posebnu priču predstavlja prizemni prostor u Kosovskoj 9 u kojem se sada nalazi knjižarski magacin. Kad je zgrada dograđena i napravljena velika sala, krajem sedamdesetih, bilo je predviđeno da prizemni hol - foaje sa staklenim izlogom - ulazom iz Kosovske, služi učesnicima skupova u Velikoj Sali koja ima kapacitet oko 250 mesta. Kad su radikali promovisali politiku rasprodaje i izdavanja svega i svačega, "pao" je i taj prostor. Učesnici mnogobrojnih skupova godinama stoje u parkiću ispred ulaza bez obzira na vremenske uslove, ili se naguraju čekajući početak sastanka ili u pauzama ispred stepeništa u prostoru od nekoliko kvadrata. Česte su i potrebe opštine i raznih organizacija za manjim prostorima u kojima bi se održavale promocije, izložbe, prijemi - a ovaj prostor je upravo projektom bio predviđen za takvu namenu.

Naravno, kao i u mnogim drugim situacijama politika koju vodi JP "Poslovni prostor" rukovodi se malim čarom od zakupa, a za interese građana ih je "baš briga".

"Hronika" broj 89/ 6. decembar 2003.

Došlo je vreme da se građani Zemuna ozbiljnije pozabave saobraćajem u svom gradu

PODZEMNE GARAŽE, VODE, MAHINACIJE...

Fotomontaža na naslovnoj strani prošlog broja koja je gradilište podzemne garaže ispred Skupštine grada Beograda prilepila na plato ispred Doma "Pinkii", isprovocirala je, nadamo se, mnoge Zemunce da počnu da razmišljaju o problemu saobraćaja u našem gradu i o njegovom značaju za budući izgled Starog jezgra, kulturno-istorijske i ambijentalne celine od velikog značaja i zaštićene Zakonom o kulturnim dobrima.

Najveći urbanistički i arhitektonski zahvat novog regulacionog plana Starog jezgra predstavljaju upravo podzemne garaže. Predviđene su tri - osim ispod platoa ispred "Pinkija", druga ispod parka u Ulici Ivana Mažuranića i treća ispred same zgrade Skupštine opštine, na mestu sadašnjeg parkića, prema ribarnici. Argumenti "za" govore da je to najnovija praksa u mnogim svetskim metropolama i da je to najefikasniji način sklanjanja automobila sa ulica. Argumenti "protiv" upozoravaju da je donji deo grada zbog blizine Dunava na udaru podzemnih voda pa da bi takav građevinski poduhvat bio izuzetno skup, a i rizičnog ishoda.

Očigledno je da su i jedna i druga strana u pravu. Međutim, ni jedno ne zadire u suštinu problema. Jer, isto tako ni nadzemne garaže ne bi bile rešenje. Rešenje ovog problema treba tražiti pre svega u promeni načina razmišljanja o budućim urbanim sadržajima Starog jezgra.

Pre svega, zapitajmo se otkud tolika gužva i potreba za parkiranjem u Starom jezgru.

Prvi je Zemunska pijaca. Predimenzionirana, do juče i polukvantaš, ona privlači hiljade ljudi iz celog Zemuna, Novog Beograda, pa čak i Beograda. Razvojem drugačijih oblika prodaje - male pijarnice, mini pijace u svim delovima grada, smanjio bi se pritisak i potreba da se automobilom priđe što bliže tezgama. Na zemunskoj pijaci treba sačuvati ekskluzivne sadržaje -prodaju sremskog sira kao kuriozitet

zbog koga su nekada Beograđani dolazili čak u "drugu državu", testenina, živinskog mesa iz okolnih sela, domaćih mesnih prerađevina, zatim cveća, ali pitanje je koliko su neophodne brojne tezge za čarapama, tehničkom robom, kozmetikom, obučom, garederobom, zatim eletro materijalom, poljoprivrednim alatkama i zardalim kontejnerima sa brojnim mesnicama punim muva... Dakle, razlog subotom i nedeljom za saobraćajni kolaps zbog pijace bio bi bar prepolovljen.

Drugi razlog je dolazak u zgrade Skupštine opštine, Uprave prihoda i Banke, koji u radno vreme, radnim danima, takođe uzrokuju pešački i automobilski pritisak na ulice Preradovićevu, Petra Zrinjskog, Kosovsku, Beogradsku, Mažuranićevu, Rajačićevu, Zmaj Jovinu. Opština Zemun nije morala da čeka odvajanje Surčina, mogla je davnih dana da otvara mnoge kancelarije po naseljima Donjeg Srema pa onda ljudi ne bi morali da putuju po nekoliko sati i prave gužvu od okretnice prigradskih autobusa na Keju do Opštine. Budućom decentralizacijom državne uprave skoro polovina stanovništva Zemuna će svoje potrebe zadovoljavati u svojim naseljima - u Surčinu, Batajnici, a zašto da ne, i u Dobanovcima i Zemun Polju.

Pretvaranje Glavne ulice u pešačku izgleda kao neostvariv san mnogih Zemunaca. Ipak, taj san je moguć. Setimo se samo rekonstrukcije Glavne ulice iz 1998. godine, kada je ona bila zatvorena za saobraćaj dve nedelje. Život se odvijao i dalje, saobraćaj je spontano nalazio nove tokove, Zemun je bar tih dana ličio na sebe.

Sa današnjom koncepcijom Glavne ulice kao saobraćajne "kičme", džade za međugradski saobraćaj, Staro jezgro se sistematski ubija. Gomile autobusa gradskog saobraćaja, uz međugradski linijski saobraćaj od "Laste" do autobusa koji idu za Novi Sad i Suboticu ovom saobraćajnicom projektovanom pre pojave automobila, svakodnevno bukom, dimom i vibracijama tla fizički uništavaju zgrade nastale pre dva veka. Semafori koji uskoro treba da prorade neće smanjiti broj vozila u Glavnoj - zbog dužeg zadržavanja na "crvenom" samo će ispustiti veće količine gasova. Ovakav varvarski odnos nekih beogradskih urbanista prema Zemunu i njegovoj glavnoj ulici najgorčeniiji Zemunci objašnjavaju samo nekakvom patološkom mržnjom i zavišću što Zemun ima toliki fundus zgrada od sredine XVIII do početka XIX veka koje Beograd nema.

Nekoliko decenija Zemunci vapiju da se izmesti okretnica prigradskih autobusa sa Keja i da se međugradski saobraćaj koji sa Autobuske stanice Beograd ide prema Vojvodini, preseli na Novobeogradske bulevare. Uzalud. Najnoviji odgovor na ove zahteve građana Zemuna je postavljanje tabli za stajališta ovih autobusa, Tako je Glavna ulica u Zemunu degradirana na nivo Batajničkog drumu.

Tek kada se promeni ukupan odnos prema zemunskoj istoriji, kulturi, arhitektonskom nasleđu, može se očekivati i drugačija strategija za izradu Regulacionog plana Starog jezgra. Dakle, podzemne garaže su posledica odnosa prema Zemunu u celini i njegovog tretmana kao bilo kog dela grada. Arhitektura i urbanizam nisu slepo kopiranje viđenog u belom svetu. Oni su primena najrazličitijih pozitivnih svetskih iskustava. Od lične kulture ovih kreatora zavisi šta su oni zapazili u svetu, i šta im se dopalo. Za neke je to očigledno "brza hrana - do jaja" kao na primeru zgrade iz centra Beograda, u kojoj je nedavno od starosti i nemara umrla čuvena kafana "Zora". Oni drugi koji znaju kako izgledaju stara gradska jezgra svetskih prestonica, u kojima ne postoje pešačke ulice nego pešački kvartovi, kod nas još uvek nemaju pristup.

Možda je nekome mnogo važnije da se "stuca ogromna lova" za beton, armature, projekte... nekog građevinskog izvođača, nego da se Starom jezgru priđe pažljivo, na prstima, sa ljubavlju. Ali, to je već priča koja sa urbanizma prelazi na teren politike, vlasti, i logike profita, grupnih i ličnih interesa, sa svim mogućim devijacijama koje se u svetu nazivaju prvim imenom - "urbanistička mafija".

DRAGAN STOJKOVIĆ

ZAŠTO NE KAO AMSTERDAM

Razlozi za dolazak u Centar Zemuna treba da budu trgovina, kultura i rekreacija. Zemun treba da oživi u večernjim satima kada ljudi dođu da se opuste i kada imaju vremena da šetaju pešačkim zonama, a ne da se neurotično sjure automobilom na pola sata. Mesta za parkiranje po obodu Starog jezgra udaljena su od krajnje tačke, Dunava, samo desetak-petnaest minuta pešačkog hoda. Uostalom možda bi se omogućilo i biciklima da, kao na primer u Amsterdamu, postanu javno prevozno sredstvo.

Glavnu ulicu u Zemunu, projektovanu u XVIII veku, sa brojnim zgradama pod zaštitom Zavoda za zaštitu spomenika kulture, vlast tretira kao džadu međugradskog saobraćaja

EPILOG

Investitor srušenih objekata na Trgu pobjede Marčetić je u sudskom sporu dobio odštetu ali informacija o tome nije dospela u javnost. Prema nekim informacijama ona iznosi oko milion evra, a to će mu biti nadoknađeno dodelom nekog građevinskog zemljišta na Batajničkom drumu.

Nije utvrđena odgovornost za izdavanje građevinskih dozvola u zaštićenom starom gradskom jezgri i vinovnici ove štete po imovinu opštine i svih građana Zemuna izbegli su svaku odgovornost.

Glavna ulica u Zemunu i dalje je jedna od najzagađenijih gradskih saobraćajnica. Kroz nju se i dalje odvija međugradski saobraćaj u pravcu Novi Sad - Subotica. Parkiranje u prostoru oko opštine i pijace je praktično nemoguće. Na trotoarima ulica Petra Zrinjskog i Beogradske obnovljena je buvlja pijaca.